

DUMNEZEU ÎȘI DESĂVÂRȘEȘTE BISERICA

Îți mulțumesc, frate Smith. Bună seara, prieteni. Este un mare privilegiu să mă aflu din nou aici, în seara aceasta, mai ales ținând cont de ghețușul de afară.

Știu că nu ați venit aici doar ca să vă vedeți, ci pentru că îl iubiți pe Domnul Isus, este adevărat?

Noi am venit doar de la o distanță de câteva case și am făcut 25 de minute din cauza alunecărilor de afară. Dar am văzut că se arunca deja ceva așa că, la plecare nu va mai fi atât de greu.

Aseară, în timp ce stăteam și-l ascultam pe fratele care cânta, mi-am zis: „O, aș vrea atât de mult să cânte cântarea care-mi place!” și tocmai atunci s-a spus: „Următoarea cântare va fi: „Jos din slava Sa”, ceea ce m-a mișcat profund, pentru că această cântare a fost scrisă de prietenul meu Booth Clibborn.

O, dacă ați cunoaște motivul pentru care a scris-o!

Într-o noapte era într-un lan de porumb, fără nici un ban în buzunar, cu coatele goale, cu genunchii pantalonilor rupți și cu cartoane în pantofi, așa că a îngenuncheat și Dumnezeu i-a dat inspirația să scrie acel cântec.

Mie îmi plac toate aceste imnuri, dar acesta este unul din preferatele mele: „Jos din slavă”. Cred că mulți dintre voi îl cunosc pe Einar Ekberg, nu-i așa? Poate cântăreții suedezi care au cântat pentru noi în California au auzit de el.

Ceea ce contează pentru mine este să pot exprima dumnezeirea Domnului Isus Hristos într-un timp în care ei încearcă să facă din El un filozof, un învățător sau un proroc oarecare.

Păi, El a fost mai mult decât atât! Dacă ar fi fost doar un filozof, un învățător sau chiar doar un proroc, noi nu am fi fost salvați, ci am fi rămas în păcat. Astfel, El a fost Dumnezeu sau a fost cel mai mare înșelător care a existat vreodată. Așa este. **El a fost Dumnezeu arătat în trup pentru a îndepărta păcatul.**

Biblia spune că „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”; era chiar dumnezeirea învelită în cortul pe care L-a creat pentru Sine și anume în Fiul Său - trupul, Isus Hristos.

Iahveh Dumnezeu S-a descoperit prin Fiul Său Hristos Isus. O, ce poveste și cât de adevărată este ea!

Nu demult am stat de vorbă cu un frate păstor, iar acesta mi-a spus:

„Vom participa la toate adunările afară de cea de mâine seară, din pricina fraților care locuiesc în afara orașului.”

„Spune-le oamenilor să stea la locul lor de datorie, căci acolo este locul lor chiar și mâine seară.” Fiecare trebuie să stea la locul lui de datorie. Nu aveți o biserică la care să mergeți? Veniți la noi, căci vom fi bucuroși să vă avem printre noi, dar dacă aveți o biserică, datoria voastră este acolo; dacă nu s-a hotărât cumva să participați cu toții la întâlnirea aceasta.

Eu îmi întind mâinile cam mult pentru că sunt puțin evreu. Evreu? Desigur.

Odată, cineva m-a întrebat:

„Frate Bran-ham, ești ceva rudă cu părintele Abra-ham?”

„A fost părintele meu”, am răspuns.

Păi, nu-i așa? Noi suntem morți în Hristos, luați din sămânța lui Avraam și conform făgăduinței suntem moștenitori. Deci, dacă el nu este părintele meu, nu știu ce altceva poate fi. Nu uitați: noi suntem morți în Hristos, luați din sămânța lui Avraam și conform făgăduinței suntem moștenitori.

Cred că mâine vom avea un interviu la postul de televiziune, iar imediat după aceea vom fi în tabernacol pentru serviciu. Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară am vrea să mergem mai departe cu mesajul și vom continua toată săptămâna.

Acum să vedem câți dintre voi se grăbesc să plece acasă? Voi fi cu ochii la ceas, ca să puteți pleca la timp. Adevărul este că nu prea am ocazia să vorbesc prea mult într-o predică și nici în serviciul de vindecare, deoarece acestea sunt două ungeri diferite.

Cred că n-ar fi nici o problemă dacă aș predica toată noaptea; a doua zi aș fi în ordine, dar când vine o vedenie divină, aceasta scoate din mine mai mult decât două ore bune de predicare. Este ceva ce nu pot explica. Mi s-au pus foarte multe întrebări cu privire la lucrul acesta, însă nu știu ce se întâmplă.

Totuși, dacă oamenii ar citi Biblia, ar vedea că atunci când acea femeie s-a atins de haina Învățătorului, El a spus: „...am simțit că a ieșit o putere din Mine.” (Marcu 8.46). Ați văzut? Desigur, eu nu sunt Învățătorul, dar dacă Viața care era în El este în voi, va avea același efect.

Odinioară, El s-a uitat spre Ierusalim și a plâns pentru el, iar dacă Duhul Sfânt este în voi, veți face la fel: veți plânge pentru cei pierduți și păcătoși. De ce? Pentru că Duhul Sfânt din om face același lucru.

Deci, în seara aceasta Îl lăudăm pe Dumnezeu știind că Duhul Sfânt este în noi.

Aseară am vorbit despre desăvârșire; despre faptul că Dumnezeu își desăvârșește Biserica prin Domnul Isus Hristos și am arătat că, fiind morți în Hristos noi suntem moștenitori prin făgăduință. Astfel, noi nu suntem desăvârșiți prin noi înșine; nici prin sfințenia noastră.

Odată, cineva m-a întrebat: „Frate Branham, crezi în sfințenie?”

„Da, domnule”, am răspuns eu. „Fără ea, nici un om nu poate să-L vadă pe Dumnezeu.” Dar nu sfințenia mea face aceasta, pentru că eu nu am nici una, ci cred în sfințenia Lui; este ceva ce a făcut El deja, iar eu îmi odihnesc nădejdea pe aceasta. Nu pe meritele mele pentru că nu am nici unul, ci mă odihnesc pe meritele Lui, având asigurarea că mă iubește și că Îl iubesc. Astfel, totul devine o poveste de dragoste.

Întregul creștinism este înfășurat într-o mare poveste de dragoste, credeți aceasta? Dragostea este cel mai desăvârșit lucru din Biblie, iar Ioan a spus că „Dumnezeu este dragoste” și că „cei ce iubesc sunt din Dumnezeu”. La rândul său, Pavel a spus: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești; chiar dacă aș cunoaște toate tainele lui Dumnezeu; chiar dacă aș avea credință să mut munții din loc; chiar dacă mi-aș jertfi trupul și mi-aș împărți averea săracilor, dacă nu am dragoste nu sunt nimic.” (1 Corinteni 13.1-2).

Domnul Isus a spus: „Mulți vor veni în ziua aceea și vor zice: „Doamne, Doamne! Nu am scos noi draci în Numele Tău? Nu am făcut noi lucruri mari în Numele Tău? Nu am prorocit noi în Numele Tău?” (Matei 7.22).

Uitați-vă la toate aceste semne și lucruri care se fac astăzi, dar Isus a continuat: „Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.” (v. 23).

Așadar, când Dumnezeu ancorează dragostea Sa în inima omului, acolo este Ceva ca o mărturie. Dacă în ziua când voi ajunge înaintea Tronului de Judecată, căci va trebui să stau înaintea Lui, voi fi judecat, iar El Își va îndrepta degetul împotriva mea și-mi va spune: „Pleacă de la Mine!”, apoi mă va trimite în iad, tot Îl voi iubi pentru că El este drept și am meritat să merg acolo încă de la început. Și chiar dacă, după ce am lucrat pentru El o sută de ani voi ști că voi fi osândit, tot aș vrea să-L slujesc. Dacă nu ar fi cerul și nu ar exista nici o răsplată, tot aș vrea să fiu creștin; este o satisfacție desăvârșită; o pace care întrece orice înțelegere, de aceea nu aș schimba-o cu nimic. Am încercat tot felul de lucruri pentru care am fost destul de mare, dar nu am găsit nimic care să mă umple într-un mod atât de desăvârșit. Nimic nu a putut atinge hotarul până într-o noapte când Isus Hristos a intrat în biata mea inimă irlandeză și a făcut din mine o făptură nouă.

Dacă o mie de oameni care au murit cu cincizeci de ani în urmă, cu inspirația lui Dumnezeu, ar învia în seara aceasta și mi-ar spune: „Frate Branham, nu te mai încrede în acest lucru, ci caută altceva”, le-aș răspunde: „Lăsați-mă să mor crezând în Domnul Isus.”

De ce aceasta? Pentru că în viața mea s-a întâmplat ceva. Dacă în seara aceasta m-aș ruga pentru o mie de bolnavi, iar mâine dimineață ar muri toți o mie, mâine seară m-aș ruga din nou pentru cei bolnavi. De ce? Pentru că acestea nu sunt roadele credinței mele, ci este ceea ce învață Cuvântul Său și este Adevărul. Așa este. Poate oamenii aceia nu au avut credință sau poate a fost ceva greșit cu mine, deoarece în Dumnezeu nu este nici o greșală, ci El este întotdeauna numai Adevăr.

Aseară am învățat cum Dumnezeu S-a făcut trup printre noi. Este ciudat că acel frate a cântat, fără să-l roage cineva, acel cântec care se potrivește atât de bine cu serviciul din seara aceasta.

Hristos a fost manifestarea lui Dumnezeu și prin ceea ce a făcut a arătat atitudinea Sa față de oameni, față de cei păcătoși. Astfel, când acea femeie a fost prinsă în preacurvie, El a iertat-o, iar pe cei bolnavi i-a vindecat. Acesta era Dumnezeu, exprimându-se față de oameni prin Isus Hristos, Fiul Său, în care a locuit.

Isus nu a fost nici dintre neamuri, nici evreu, deoarece Sângele care era în El a fost însuși Sângele divin, un Sânge creator. Vedeți? Viața este în sânge.

Biblia spune: *„Nimeni dintre voi să nu mănânce sânge. Carnea puteți s-o mâncați, dar sângele (în care este viața), să-l vărsați pe pământ.”* (Deuteronom 12.24; 15.23).

Viața se află în sânge; este înfășurată în celula de sânge care vine de la partea masculină, de la bărbat.

Amintiți-vă că Levi a plătit zeciuială când se afla încă în coapsele străbunicului său, adică în Avraam. Nu în coapsele Sarei, ci în ale lui Avraam. Viața a început acolo chiar dacă era bunicul lui.

De la început Dumnezeu a fost mare, sfânt și preaînalt și nici nu om nu se putea apropia de El, chiar dacă a locuit într-un Stâlp de Foc printre copiii lui Israel. Astfel, Biblia spune că în dimineața când S-a coborât pe Sinai chiar dacă un animal s-ar fi apropiat de acel munte, trebuia străpuns cu sulița.

Ce lucru înfricoșător! Și când s-a auzit Glasul Său, tunetele au început să bubuie și fulgerele să lumineze cerul, de aceea oamenii i-au spus lui Moise: *„Vorbește-ne tu însuși, și te vom asculta; dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu ca să nu murim.”* (Exod 20.19).

Ce atmosferă trebuie să fi fost acolo! Acela era Dumnezeul cel sfânt, și priviți! El i-

a iubit pe oameni și dorea să facă o cale pentru ei. Astfel, mai târziu El S-a manifestat în Fiul Său, Isus Hristos, care a venit prin nașterea dintr-o fecioară preumbrită de Duhul Sfânt.

Dumnezeu însuși a venit jos într-o celulă de sânge; S-a înfășurat în sânge. Germenul vieții lui Dumnezeu însuși era înfășurat în această celulă de sânge care l-a dat pe Fiul Isus Hristos. Și ce s-a întâmplat? Prin acea celulă de sânge, Dumnezeu vă desăvârșește și vă aduce înapoi în părtășie. Înțelegeți?

Venind prin acea celulă de sânge a Domnului Isus, prin acea Viață ascunsă a lui Iahveh, noi devenim o parte a acelei Vieți. Aceasta înseamnă că în omul care a primit Duhul Sfânt se află însăși divinitatea.

Eu sunt un Branham, prin naștere, ceea ce înseamnă că o parte din domnul și doamna Branham este în mine. Deci, dacă devii un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, o parte a divinității se află în tine.

Dar să vedeți cum vă jefuiește diavolul! El vine și vă zice: „Bine, dar tu nu poți face aceasta!” însă Biblia spune că *„toate lucrurile sunt posibile pentru cel ce crede.”* indiferent despre ce este vorba. Voi sunteți o parte a divinității, un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu; nu un slujitor, ci un fiu sau o fiică.

Păi, fraților, aceasta îi surclasează pe toți îngerii, arhanghelii și pe toți ceilalți, deoarece ne duce drept în prezența Olarului însuși. Și cum suntem aduși acolo? Prin Sânge. Amin. Atunci intri în divinitate; devii o parte a ei; ești sudat acolo.

Haideți să ne gândim cum ne-a adunat Dumnezeu în jurul Său. Pentru aceasta, vom mări această celulă de sânge de milioane de ori.

Dumnezeu S-a înfășurat în acea celulă de sânge și a venit să îl răscumpere și să-l

readucă la viață pe om. Aleluia! Și când acea celulă de sânge S-a întins, a fost făcut trupul lui Isus Hristos în care a locuit Iahveh însuși.

El a făcut aceasta pentru ca prin ruperea acelei celule de sânge, la Calvar, să-i poată aduce pe toți fiii și fiicele Sale, la Sine, prin Sângele Domnului Isus Hristos. Astfel, noi am devenit o parte din Dumnezeu. Amin.

Aceasta îl înnebunește pe Satan, îl cutremură. **Oh, fraților, dacă ar ști biserica lui Isus Hristos cine este Ea!**

Tu spui: „O, nimic nu este imposibil la Dumnezeu!”, dar El a spus că nimic nu este imposibil nici pentru voi. Amin. „...*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit, și-l veți avea.*” (Marcu 11.24). Amin. Câtă credință v-ar trebui?

Așa cum am spus și aseară, problema este că am întâlnit două categorii de oameni: una este fundamentală, iar cealaltă este formată din penticostali. Fundamentalii știu unde se află, dar nu au credință, în timp ce penticostalii au credință, dar nu știu nici cine sunt, nici unde se află. Asta-i tot.

Fiți atenți! Aceasta este ca și cum un om ar avea o mulțime de bani la bancă, dar nu știe să completeze un CEC. Celălalt, știe să completeze CEC-ul dar nu are nici un ban în bancă.

Fraților, dacă i-aș putea avea împreună, ar putea începe Mileniul. Atunci, națiunea aceasta ar vedea ceva cutremurător, ceva ce nu s-a mai văzut. Dacă ați avea cunoștința fundamentală și credința penticostalilor, peste tot s-ar face numai semne și minuni. Penticostalii au primit botezul cu Duhul Sfânt, iar Acesta i-a adus în legătură cu Dumnezeu; i-a adus în părtășie, făcând din ei fii și fiice de Dumnezeu; oameni născuți din nou. Dacă le veți vorbi din Biblie, vă vor crede, dar problema este că au uitat cine sunt. Fraților, voi sunteți născuți din nou; sunteți fii și fiice de Dumnezeu și ați fost aduși în Prezența Sa, fiind una cu El.

O, aceasta îl face furios pe diavolul! **Lăsați ca Biserica lui Dumnezeu să realizeze cine este ea. O, Biserică a Dumnezeului celui viu, tu, care ai gustat din binecuvântările cerești, uneori stau și mă întreb dacă Dumnezeu ar putea lua Evanghelia Sa și să te scuture până realizezi cine ești și care sunt drepturile și privilegiile de care te bucuri.**

Satan nu are nici un drept. El este doar un înșelător; a pierdut absolut tot atunci când Isus Hristos a luat locul păcătoșilor și a murit pentru ei la Calvar. De atunci, Satan nu mai are nici un drept legal. Aleluia! **Totul este în mâna Bisericii și a credincioșilor.** Acesta este adevărul. Satan a pierdut; nu mai este decât o sperietoare. Nici moartea, despre care am vorbit aseară, nu mai poate face nimic.

Când albina își pierde acul este tot albină, dar fără ac nu mai poate face decât zgomot. Așa este și moartea: nu mai are ac pentru credincios; l-a pierdut. Acesta este motivul pentru care poate cânta cât vrea: „Ești la capătul drumului”, pentru că eu pot privi la Calvar și să-i arăt o înviere. Aleluia!

Mai demult, am mers împreună cu fiul meu la mormântul mamei lui. Pe atunci era încă un băiețel și s-a dus să-i pună o floare. Când am ajuns, ne-am scos pălăriile și am pus un vas cu flori pe mormântul unde zăceau mama și sora lui. El stătea cu capul plecat și cu pălăria în mână, iar eu am îngenuncheat. Tocmai răsărea soarele, iar băiatul a început să plângă, așa că l-am cuprins cu brațele și i-am zis: „Fiule, acolo jos se afla trupul mamei tale și al surorii tale, dar ele sunt în slavă și așteaptă venirea noastră.”

Apoi am spus: „Mormântule, tu nu le poți ține acolo, deoarece departe, în răsărit, pot să-ți arăt un mormânt gol; un mormânt din care s-a ridicat Cineva care a luat de la Satan tot ce avea. Când ne-au părăsit, ele erau în El, de aceea trebuie să iasă din mormânt așa cum a ieșit și El.”

Dumnezeu a făgăduit că *„cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece”*, iar nădejdea noastră nu este zidită pe nimic altceva decât pe Sângele lui

Isus Hristos și pe neprihănirea Lui.

Frate, tu trebuie să ai curaj să pășești în fața lui Satan și să-l scuturi!

De exemplu, dacă aș merge acasă și aș găsi acolo pe cineva care se distrează, bea și face ce este rău, i-aș spune:

„Prietene, trebuie să pleci imediat de aici!”

„Păi, asta este o casă pentru oameni și am și eu dreptul să stau în ea,” ar răspunde el.

„Ba nu ai nici un drept, pentru că eu sunt proprietarul acestei case; este a mea!”

„Dar am și eu dreptul să...”

Vedeți, la fel este cu boala care a intrat într-un trup, cu păcatul sau cu orice altceva.

El poate spune: „Păi, unul bea; altul face asta și cealaltă, etc.” dar nu are nici un drept legal acolo.

Aceasta înseamnă că eu m-aș putea folosi de dreptul meu legal, să merg la tribunal și să spun: „Cineva s-a mutat abuziv în casa mea! Nu avea nici un drept să facă aceasta, deoarece eu sunt proprietarul de drept.” Atunci legea ar veni și l-ar scoate afară, deoarece am un drept scris asupra acelei proprietăți.

Frate și soră, în seara aceasta noi avem un drept scris la mântuire și la vindecarea divină, ceea ce înseamnă că diavolul nu mai are nici un drept asupra noastră. Încredeți-vă în Dumnezeu și în Duhul Său și îl veți scoate afară. Asta-i tot. Amin. Mă simt foarte bine în seara aceasta.

Acum observați. Dumnezeu a promis și era obligat să poarte de grijă. Astfel, acea celulă de sânge, în care S-a format El, a intrat în pântecul fecioarei; S-a înfășurat în propria Sa creație, aducându-l la suprafață pe Fiul Isus Hristos. Apoi, celula de sânge a fost ruptă la Calvar și Sângele a curs afară din trupul Său astfel ca noi să putem fi aduși înapoi la El; să avem părtășie.

Dumnezeu manifestat în Stâlpul de Foc;

Dumnezeu manifestat în Fiul; și acum:

Dumnezeu manifestat în voi: același Duh Sfânt care a fost și în dumnezeire.

De aceea ați fost botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt: ca să arătați că Dumnezeu S-a desfășurat pe Sine; că a binevoit să-Și croiască o cale pentru a veni jos.

Dumnezeu n-a putut intra în păcat, dar Și-a curățit calea; l-a iubit atât de mult pe om, încât a dorit să vină jos să aibă părtășie cu el, iar în seara aceasta, Același Iahveh Dumnezeu care a vorbit cu Adam și cu Eva în grădina Eden, trăiește în fiecare bărbat sau femeie, în toți cei născuți din nou, făcând tot posibilul să ne ajute să credem. Aveți credință în El! Pășiți înainte și nu vă îndoiiți, pentru că același Dumnezeu care a fost cu Avraam, este în seara aceasta cu voi. El ni S-a făcut cunoscut descoperindu-Se ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt.

Astfel, Dumnezeu a adus la existență o celulă de sânge și S-a învelit în ea. Apoi,

acea celulă a fost ruptă la Calvar și sângele a fost vărsat pentru ca prin acel sânge să poată fi adusă ispășirea. Prin același Legământ, Dumnezeu l-a luat pe fiecare păcătos și l-a curățat, aducându-l într-o părtășie în care El să-i poată vorbi așa cum a făcut în grădina Eden, înainte ca păcatul să vină pe pământ.

Legătura noastră cu Iahveh a fost restabilită prin Jertfa Fiului Său, Domnul Isus Hristos. El S-a descoperit în cea celulă de sânge, în trupul lui Hristos, apoi, prin jertfa de sânge (care este viața), a distrus viața păcatului și a adus Viața neprihănirii. Dumnezeu a făcut aceasta prin Fiul Său, Hristos Isus, punând o parte din Viața Sa în noi.

Nu a spus Isus că „În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi.”? (Ioan 14.20).

Așadar, Biserica Dumnezeului celui viu este Trupul uns al Domnului Isus Hristos, de pe acest pământ, prin care se dă lumii de afară șansa de a primi ceea ce nu-i poate da nimeni: Viața veșnică.

Noi avem această asigurare binecuvântată: că Isus ne iubește, deoarece duhul nostru poartă mărturia, împreună cu Duhul Său, că suntem fii și fiice de Dumnezeu. El a făcut acest lucru mareț pentru noi și vedem cu toți roadele. Oh, fraților, când văd aceste lucruri mă cutremur!

Oamenii mă întreabă adesea: „Frate Branham, ce este păcatul de neiertat?”

Mama spunea că femeia care a făcut avort a făcut un lucru rău pentru că nu i-a dat micuțului șansa de a trăi. Păi, este groaznic! Eu sunt de acord cu ea.

La noi, în America, se folosesc metodele anticoncepționale, ceea ce este o rușine. Asta ar putea să vă „pârlească” puțin, dar priviți. Ei râd de

oamenii care au cinci, șase sau chiar șapte copii și spun: „Este o rușine!” dar mai demult nu era o rușine.

Dacă o femeie nu poate merge la petreceri și la alte lucruri de felul acesta, deoarece trebuie să stea acasă să aibă grijă de copil, se consideră privată de drepturile ei. **Păi, fraților, prin aceasta ea împlinește doar slujba la care a fost chemată de Dumnezeu!**

Americanii practică metodele anticoncepționale și dau sute de dolari pe un câine mucos, căruia îi oferă dragoste ca unui copil. Este o rușine! Scuzați-mi asprimea, dar acesta este adevărul. Voi știți că așa este. Îl îmbracă cu o jachetică apoi îl scot la plimbare pe stradă deși nu este decât un câine. Totuși, copiii nu vor, ca să nu fie private de ceva drepturi. Dar Dumnezeu a rânduit ca femeia să nască copii. Așa este. Desigur, acum au nevoie de mai mult timp liber pentru activitățile sociale și reuniuni.

Problema este că ne-ar trebui niște mame de modă veche, ca cele pe care le-am avut noi. Sună cam direct, nu-i așa?

Cineva m-a întrebat odată:

„Frate Billy, ești cumva din Kentucky?”

„Da”, am răspuns eu.

„Păi, de acolo vin toți analfabeții!”

„Așa este”, am răspuns, „iar eu sunt unul dintre ei.”

Totuși vreau să vă spun ceva. Voi o puteți lua ca exemplu pe una dintre acele mame; pe una care nu știe nimic despre matematică și despre celelalte lucruri; pe una care nu are numele scris în „Cine este, cine?” aici pe pământ, dar îmi imaginez că îl are scris în „Cine este, cine?” din ceruri. O, numai să îndrăznească fata ei să stea toată noaptea afară și să vină dimineața cu fața vopsită, cu părul răsucit în afară și mirosind a băutură! Știți ce ar face acea mamă? Ar lua o scândură de butoi și i-ar aplica o lecție de modă veche. Da, da. Dar astăzi vă temeți să le spuneți ceva. O, este rușinos cum au fost lăsate jos barierele!

S-ar putea ca fratele Smith să nu mă mai iubească după ceea ce voi spune acum, însă simt că trebuie s-o fac.

Nu cu mult timp în urmă pentru femeile pentecostale era o rușine să facă așa ceva, dar metodistele o făceau deja. Păi, știți că, cu puțin timp înainte de a muri, John Smith a ținut o predică scurtă, de vreo patru ore, încât ei l-au dat jos de pe platformă?

El a spus: „Este o mare rușine să vezi că fetele metodiste poartă bijuterii pe mâini!” Oare ce ar spune acum dacă le-ar vedea în șort și în costume de baie, apoi le-ar auzi cântând în cor?

Fraților, casa lui Dumnezeu are nevoie de o curățire, de la podea până la amvon! Exact așa. Înainte era o rușine pentru femeie să-și taie părul, dar acum este bine și așa.

Nu demult am fost într-o adunare despre care se spunea că are oameni sfinți. Predicatorul de acolo a venit la mine și mi-a spus: „Aș vrea să ți-o prezint pe soția mea.”

„Sigur că da”, i-am răspuns și am întins mâna.

Soția lui avea în urechi niște obiecte lungi care îi atârnavă până la umeri, hainele de pe ea nu erau mai largi decât ai cuprinde o pușcă, iar fața îi era plină de vopsea.

Când am văzut cum arată, am întrebat-o:

„Ești creștină?”

„Sigur că da, frate Branham,” a răspuns soțul ei, „este o sfântă.”

„Aș zice că mai degrabă arată ca o păgână”, i-am zis, fără să glumesc. „N-aș vrea s-o jignesc, dar cred că are nevoie de o spălare de modă veche, acolo, la Calvar.”

De asta are nevoie biserica de astăzi. Da, domnilor. S-ar putea să se simtă rău, dar nu-i face nici un bine dacă nu se simte rău.

Când eram copil, locuiam într-o colibă și nu prea aveam ce să mâncăm, deoarece eram zece copii. Îmi amintesc că în fiecare sâmbătă seara trebuia să facem baie în cadă și să luăm o doză de ulei de castor. Nici astăzi nu pot să-l suport. Când îmi venea rândul să-l iau, mă țineam de nas și-i spuneam mamei: „Mamă, mi se face rău de el; nu pot să-l suport,” dar ea îmi răspundea: „Dragul meu, dacă nu-ți face rău, nu-ți ajută la nimic.”

La fel pot spune și eu în seara aceasta: dacă nu vă face să vă simțiți cu adevărat rău, nu vă va face nici un bine. Ajută la digestia voastră spirituală, vă face o spălare de modă veche, astfel încât să puteți avea o bucurie „gastronomică” în una din aceste zile. Amin.

Voi știți că acesta este Adevărul Evangheliei. Ceea ce ne trebuie astăzi, este o trezire bună de modă veche, ca cea din zilele lui Pavel; ni-L trebuie pe Duhul Sfânt

Înapoi, în biserică, pentru a scutura iadul jos și pentru a-i spune albului, alb și negrului, negru.

Avem nevoie de bărbați adevărați, nu de niște lași care fac tot felul de compromisuri; avem nevoie de oameni care să se ridice și să predice Evanghelia în întregime, în Puterea și manifestarea Duhului Sfânt, pentru că acesta este lucrul cel mai bun, mai bun decât orice teologie de care se agață omul.

Scuzați-mă pentru că mă scuip, dar am mâncat o mulțime de struguri noi, care te fac să salivezi mult.

Fraților, dați-mi voie să vă spun ceva. **Ceea ce ne trebuie nouă în seara aceasta, este Evanghelia predicată în Puterea și manifestarea Duhului Sfânt.** Amin. De ce? Pentru că aceasta vă va curăța și vă va face să vă purtați diferit.

În ținutul meu sunt stejari și în fiecare primăvară dau frunze noi. Tu nu trebuie să cureți ce a mai rămas, ce este vechi pe crengi, deoarece noua viață care iese la suprafață împinge totul jos.

Lăsați deci ca viața din frunza cea nouă, să-și poarte singură de grijă, pentru că atunci când apare viața nouă, frunza veche va cădea de la sine.

Fraților, eu nu sunt un predicator nazarinean și nu am un băț de măsurat bisericile nazarinene, pe cele ale sfinților pelerini sau ale pentecostalilor, ci vă spun doar atât: **lăsați ca bărbații și femeile să se pună în ordine cu Dumnezeu și celelalte lucruri vor veni de la sine. Dacă nu se întâmplă nimic, înseamnă că ceva nu este în ordine.** Este greu acest lucru, dar vă face bine. Amin. Nu știu ce se întâmplă cu mine.

Acum observați versetul 26:

„Căci (fiți atenți, vă rog), dacă păcătuim cu voia după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat.”

Ce este păcatul de neiertat? Pavel îl subliniază aici. Mă voi întoarce și voi relua ce a spus Isus.

„Căci dacă păcătuim cu voia...” Acum trebuie să vedem ce este păcatul și dacă îl facem cu voia.

Nu demult, am predicat despre păcat într-o biserică metodistă și am spus: „Fumatul nu este păcat; comiterea adulterului nu este păcat; mințitul, furtul și toate celelalte nu sunt păcat...” Când a auzit aceasta, o femeie bătrână care stătea acolo mi-a zis: „Predicatorule, atunci ce este păcat?”

Toate acestea sunt atributele păcatului, dar **păcatul în sine este unul singur: necredința.**

Isus a spus în Ioan 3.18: *„cine nu crede (în Mine), a și fost judecat...”* Aceasta nu înseamnă cât de mult știi... Dacă zic: „Este noapte”, nu mai întrebi: „Păi, cât este de noapte? Atâtica, sau puțin mai mult?”

Sau dacă spun: „Câtă lumină este în cameră?” nu mai întrebi: „Atâta?” Nu, pentru că ori este lumină, ori este noapte; ori ești credincios, ori ești necredincios. Și motivul pentru care fumezi, bei, înjuri și faci toate aceste lucruri este necredința. Ești un necredincios. Da, roadele tale poartă această mărturie.

Dacă spui: „Am să mă las de fumat”, „Am să mă las de furat”, înseamnă că o faci

de la tine și nu te ajută să fii un om salvat. „Voi merge la biserică și voi îndrepta lucrurile.” Nici aceasta nu înseamnă încă salvare. Tu trebuie să fii născut din nou, iar neprihănirea vine numai ca atribut al unei vieți credincioase.

„Căci dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat.” (Evrei 10.26). Uitați-vă! Adevărul a fost prezentat oamenilor, așa că, dacă Îl vezi, dar cu bună știință te depărtezi de El din cauză că biserica ta nu-L acceptă, și spui: „Ăștia sunt o grămadă de holly-rollers, pentru că așa spune biserica mea”, ai trecut linia.

„Pentru cine păcătuiește cu voia, după ce a primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat.” Ați înțeles?

Acum mă voi întoarce puțin la Isus. Într-o zi, El scoatea dracii, iar oamenii spuneau că îi scoate cu Beelzebul și că este de la diavolul. Atunci s-a întors spre ei și le-a zis: *„Fățarnicilor, cum ați putea spune lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura,”* apoi a adăugat: *„Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula (sau vorbirea) împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”* (Matei 12.34,31-32).

Le-a spus aceste cuvinte pentru că ei ziceau că scoate dracii cu ajutorul lui Beelzebul, domnul dracilor. Înțelegeți acum?

El făcea printre ei lucrarea lui Dumnezeu, prezentând Evanghelia în toate manifestările ei, deoarece Dumnezeu făgăduise prin prorocul Său că va face acest lucru. Fariseii și învățăceii credeau și ei aceasta, dar datorită faptului că nu mai erau populari, nu o puteau accepta.

Nicodim a spus acest lucru în numele întregii grupări, când a vorbit cu Isus: *„...știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”* (Ioan 3.2). Vedeți? După ce au

constatat că este Mesia, au început să-L înnegrească. Ca să fie populari și să-și păstreze rangul, ei L-au disprețuit și L-au scos afară spunând că lucrează cu diavolul. Atunci El le-a răspuns: *„Puteți vorbi astfel despre Fiul omului”,* deoarece Legământul nu fusese încă făcut; celula de sânge nu fusese încă ruptă, *„dar când va veni Duhul Sfânt și veți vorbi și despre El așa, nu veți fi iertați nici în lumea aceasta și nici în cea viitoare.”*

Fraților, Mesajul a fost propovăduit de-a lungul Statelor Unite... O, dacă ați respins dragostea, nu vă mai rămâne decât un singur lucru: judecata.

Nu-i de mirare că vă temeți și tremurați de frica bombelor atomice! Nu-i de mirare că vedem cum această mare civilizație se clatină și cade. Ea a ajuns aici din cauză că a hulit și a încălcat principiile învățaturii Domnului Isus Hristos. Și-au ridicat biserici mari, reci și formale, în care termometrul spiritual este sub zero grade, iar dacă cineva spune: „Amin” își ridică toți capetele în sus și privesc în jur. Da, ei știu despre Dumnezeu cât știe un iepure despre papucii de zăpadă. Cu toate acestea pretind că sunt cineva cu diplomă de profesor doctor de două ori licențiați, etc. Dar aceasta nu înseamnă că sunteți mai aproape de Dumnezeu.

În ce mă privește, mai degrabă prefer un plugar, care abia cunoaște Abecedarul, dar îmi învață copiii despre salvarea adusă de Domnul Isus Hristos, decât pe unul care are doctoratele acestei lumi însă nu știe nimic despre Dumnezeu.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este o curățire a bisericii și botezul Duhului Sfânt făcut cunoscut oamenilor în Putere și descoperire. Amin.

Știu că aceste cuvinte sunt cam dure pentru un baptist, dar asta este, frate. Exact așa. Aceasta ne trebuie astăzi. De asta are nevoie și Biserica Baptistă: de un timp bun de curățire, de modă veche, a casei.

Voi aveți un slogan: „Mai mulți cu un milion decât în anul 1954,” dar ce ați obținut

prin aceasta? O grămadă de plimbăreți care vin și pleacă, dar duc cam același fel de viață.

Nu-i de mirare că s-a ridicat comunismul în Rusia. Nu-i de mirare că i-au scos afară și au ales comunismul. De ce s-a ajuns aici? Pentru că biserica a lăsat barierele jos. Da, domnilor, acesta-i adevărul.

Oamenii vin în biserică și pretind că sunt creștini, dar când merg afară, se ciorovăiesc, fură și mint; într-un cuvânt fac aceleași lucruri ca lumea. Se poartă ca lumea; se îmbracă și vorbesc ca lumea; merg în aceleași locuri și până la urmă nu este nici o diferență între ei și lume.

Nu-i de mirare că comunismul a putut unelti în timp ce ei își deșertau sacii cu bani, pretinzând că sunt ceva, când de fapt nu sunt nimic.

Când am fost în Finlanda, a fost înviat acel băiețel despre care s-a prorocit cu doi ani înainte. Acel copil zăcea mort, în stradă, de o jumătate de oră, iar medicul îi constatase decesul, dar când am trecut pe acolo, Domnul Isus Hristos a dat o vedenie și micuțul acela a fost adus din nou la viață. În locul acela mișunau mii de ruși, dar când au aflat vestea despre acea minune, au format câte un șir de-o parte și de alta a drumului, pe o distanță de aproape trei mile, iar când am coborât din mașină, am văzut cum lacrimile le șiroiau pe obraji și spuneau: „Și noi dorim să primim un astfel de Dumnezeu.” Vedeți, doreau ceva real. Apoi am văzut cum creștinii ruși se îmbrățișau cu creștinii finlandezi și plângeau ca niște copii. Aleluia!

Fraților, acel Ceva care a făcut ca finlandezul să se îmbrățișeze cu rusul, va rezolva pentru totdeauna și problema războaielor. Dar oamenii au niște principii greșite și nu vor putea rezolva problemele până când nu vor accepta „Politica” Domnului Isus Hristos: că suntem frați. Aleluia! Oh, de aceasta avem nevoie în seara aceasta! Da, domnilor.

Ei vor vedea lucrările lui Dumnezeu și vor spune că sunt de la diavolul, pentru că nu pot face deosebirea.

Privind micuța și umila lucrare pe care mi-a încredințat-o Domnul Isus, pot spune că în America nu este la fel ca atunci când am servicii în alte țări, deoarece când ei îl văd pe Domnul lucrând în felul acesta, tot grupul se întoarce la Hristos și își lasă acolo cârjele, târgile și toate celelalte, dar în America, pot să tot vadă manifestarea Duhului, pentru că vor spune: „Doctor Jones sau Cutare, a spus că este telepatie mintală”, sau: „Predicatorul nostru spune că nu este decât psihologie în masă.” Vedeți cât de mult ați fost îndoctrinați? Este foarte rău.

Mie îmi pare foarte rău atunci când moare un om și este dus la morgă, unde introduc în el tot felul de substanțe de îmbălsămare ca să se păstreze cât se poate de mort.

La fel se întâmplă când vă alăturați acestor necredincioși. Ei introduc în voi un ac și vă îmbălsămează cu propria lor teologie ca să fie siguri că rămâneți morți. Așa este. Ca să nu mai puteți pleca de acolo.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este o scuturare. Aleluia! Dumnezeu a scuturat America cu semne și minuni, așa că nu mai aveți nici o scuză: vi s-a predicat despre Duhul Sfânt; orbii și-au primit vederea; morții au înviat; mii de prostituate și bețivi au fost aduși în Împărăția lui Dumnezeu strigând în semn de biruință. Așa este. Totuși, America privește la toate aceste lucruri și le numește telepatie, psihologie și trucuri.

Eu am văzut cu ochii mei **declarația pe care a dat-o Asociația Medicilor: „Cine nu crede în Ființa supremă, în vindecarea divină și în Puterea lui Dumnezeu, nu are ce căuta într-un cabinet medical!”** Vedeți? Ei îi învață pe oameni ceea ce noi știm de multă vreme. Da, domnilor.

Și totuși spun despre noi că suntem nebuni. Aceasta îmi amintește de Ilie, care era sus pe munte și i-a spus lui Ahab: „... nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.” (1 Împărați 17.1). Ce afirmație!

Oamenii spuneau: „Nebunul acela va muri de foame acolo sus!” dar deși apele secau Ilie era în formă, pentru că Dumnezeu poartă de grija copiilor Săi. Când i-a fost sete, el a îngenunchat lângă pârâul Cherit și a primit o gură de apă, iar când era ora mesei iată că veneau niște slujitori înaripați și-i aduceau hrană, el o ducea mai bine decât jumătate din populația din Binghamton. Vedeți? Voi nu aveți servitori de culoare, dar el avea. Corbii veneau și îl hrăneau de fiecare dată. Este adevărat? Desigur.

Cineva m-a întrebat odată: „Chiar crezi că povestea aceasta este adevărată?”

„Sigur că o cred, domnule, pentru că așa a spus Dumnezeu.”

„Dar de unde puteau aduce corbii acel sandvici de care vorbești tu?”

„Asta nu-i treaba mea. Important este că acei corbi i-au adus mâncare și el a rămas gras și în formă în toată perioada aceea de trei ani și jumătate.” Apoi am adăugat: „Mi-ai spus că sunt nebun pentru că strig; că sunt emoționat și că aceasta este telepatie mintală, dar în ce mă privește, știu un singur lucru: că Duhul Sfânt îmi aduce să mănânc și că asta mă face gras și în formă. Aceasta este tot ce contează pentru mine.”

Puteți spune că suntem nebuni, pentru că atunci când ne este sete mergem la Stâncă ce a fost lovită la Calvar și bem pe săturate. Și nu uitați: în aceeași Stâncă s-a găsit și miere. Ba mai mult, în seara aceasta fiecare persoană care a fost născută din Duhul lui Dumnezeu are dreptul să meargă acolo și să ceară, pentru că Duhul Sfânt va aduce jos Cina spirituală. O, Doamne! Și apoi să se spună că nu suntem normali!

Nu demult a fost publicat în „Reader`s Digest” un articol referitor la vindecarea micuțului Donny Morton. Frații Mayo au refuzat să-l primească spunând că nu mai pot face nimic, iar John Hopkins a spus la fel. Atunci micuțul a venit pe platformă, într-o adunare de 2.700 de oameni și a fost vindecat.

Adunarea avea loc în Costa Mesa, California, iar în acel articol se spunea: *„Predicatorul l-a privit pe tatăl copilului în față și nu l-a întrebat nimic, ci i-a spus: „Tu vii din Canada. Ați dus copilul la Clinica Mayo și la Clinica John Hopkins, pentru că are o boală rară în sânge și o boală la creier, dar nu există nici un tratament.”*

Când a auzit aceste cuvinte, tatăl copilului a început să plângă, dar eu am continuat: „Ați vrut să veniți cu avionul, tu și soția ta, dar v-ați dat seama că nu aveți destui bani pentru amândoi, iar acum vă ajută Fundația Traveler`s Aid”.

Omul era cât pe ce să leșine, dar Duhul Sfânt a continuat: „Așa vorbește Domnul,” și copilul s-a făcut bine.

Cu câteva săptămâni înainte de această vindecare, revista Reader`s Digest a publicat un articol de șapte pagini despre domnișoara Pepper. Voi o cunoașteți pe această mare spiritistă, deoarece s-a scris despre ea unde merge, cu ce se îmbracă și cum stă și vorbește cu morții.

Și acel reporter mi-a spus: „Frate Branham, noi știm că ești un prezicător...”

„Frate”, i-am răspuns eu, „oricine ar pune felul acesta de gândire într-o lăcustă, ar sări în sus. Dă-mi voie să-ți spun ceva: tu nu știi despre Dumnezeu mai mult decât știe ea; nu știi mai mult decât știe un hotentot despre o noapte egipteană.”

Desigur, diavolul are un tipar pentru orice lucru pe care-l face Dumnezeu. Are un fățarnic care încearcă să pară creștin; are o vrăjitoare bătrână

care stă undeva, într-un colț, o cititoare de gânduri și o ghicitoare. Ea este un diavol care încearcă să imite un proroc, dar aceasta nu scade cu nimic valoarea unui proroc adevărat, ci dimpotrivă, o crește.

Un dolar fals nu dovedește inexistența unui dolar adevărat, ci dimpotrivă, este dovada că există și un dolar adevărat după care a fost făcut cel fals. Tot așa, un om care strigă și se poartă în mod fățarnic, trăind cum vrea și mergând apoi la biserică, arată că undeva există și un creștin adevărat.

Am văzut un bărbat care s-a ridicat în biserică și a prorocit prin darul Duhului, dar afară trăia cu nevasta altui bărbat și bea. Aceasta arată că undeva există și un creștin adevărat. Amin.

Referitor la acea vrăjitoare, i-am spus acelui bărbat: „În primul rând, timp de cincizeci de ani nu a vorbit niciodată despre Hristos; n-a vorbit niciodată despre Dumnezeu; n-a vorbit despre vindecarea divină și n-a menționat nici măcar o dată raiul sau iadul, ci întotdeauna totul părea joaca unui mort. Privește, în paralel, cum lucrează Duhul Sfânt: El vorbește despre Hristos, despre Dumnezeu, despre pocăință, despre iadul în care vor merge păcătoșii și despre raiul pregătit pentru sfinți, despre vindecarea divină și despre înviere.

Dolarul fals trebuie să imite ceva, iar diavolul face la fel: Îl imită pe Hristos. Acesta este adevărul. Dacă iei în mână un dolar, imediat îți dai seama de valoarea pe care o are. Mai întâi, dolarul nu este făcut din hârtie, ci dintr-un fel de mătase și are multe alte lucruri după care îți poți da seama dacă este sau nu adevărat.

Ce a făcut acea femeie? Nimic pentru Dumnezeu. Dar uitați-vă ce face Duhul Sfânt aici: Totul numai pentru Dumnezeu. Lucrarea ei nu mărturisește nimic, dar lucrarea Duhului Îl mărturisește pe Dumnezeu.” Apoi am adăugat: „Dacă vrei să fii sigur de un dolar, șterge scrisul de pe el și du-l la monetărie, căci atunci vei vedea dacă are sau nu acoperire în aur. Dacă este înregistrat la monetărie, dacă are acel număr, va avea și acoperirea în aur. Tot așa poți face și în cazul acelei femei: vezi care

este valoarea ei; vezi dacă este de la Dumnezeu sau nu; dacă face lucrările lui Dumnezeu, atunci Duhul Sfânt al Bibliei a spus că „*aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...*” dar la un spiritist sau la un diavol, nu vei găsi nimic din toate acestea, pentru că ele se găsesc aici.

Dar cum puteți fi siguri de sursă? O persoană trăiește într-un astfel de „canal”. Eu am scris o scrisoare adresată oamenilor, ca să-i ajut să înțeleagă cum stau lucrurile.

Vedeți voi, americanii sunt atât de hipnotizați de această grămadă de teologii, încât nu mai au deosebirea, dar Biblia spune că așa trebuie să fie. Ați știut aceasta?

Biblia spune că „*vin zile când (oamenii) vor pribegi de la o mare la alta, de la mieznoapte la răsărit vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul lui Dumnezeu și tot nu-L vor găsi.*” (Amos 8.12).

Da, Cutare crede așa, iar doctorul Cutare învață așa, și în felul acesta nesocotesc Sângele; nesocotesc Legământul; nesocotesc Puterea; nesocotesc Duhul Sfânt. Și ce le mai rămâne? Nimic. Au scos afară sângele lui Isus Hristos și nu le-a mai rămas nici Biblia; au scos afară botezul Duhului Sfânt și nu mai au despre ce predica. Amin. Dar Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Să nu lăsați pe nimeni să vă spună altceva, pentru că El a înviat din morți; este viu și în seara aceasta este prezent printre noi. Cu siguranță, pentru că „*oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20). Nu contează cât de mică este biserica aceea; chiar dacă vor fi adunați doar doi sau trei, Eu voi fi acolo.”

Prieteni, Dumnezeu nu minte; El nu poate minți.

Aș vrea să observați ceva. Uitați-vă la „strada” aceasta pe care trăiesc muritorii. Ei

sunt influențați de o lume din afară. Eu am înțeles aceasta prin harul lui Dumnezeu; am înțeles că am de-a face cu duhuri și că trebuie să știu bine despre ce vorbesc. În timp ce privesc peste mulțimea aceasta amestecată, pot vedea luminițe mici care ard. Aceștia sunt creștinii care luminează în întuneric. Înțelegeți ce vreau să spun?

Acum priviți. Omul este influențat de un duh pentru că are duh. Astfel, cel rău are influența lui, iar cel bun are influența lui. Cei care sunt dominați de întuneric și de despărțire sunt dominați de lumea de dedesubt a diavolilor.

Priviți. Când treceți de această demarcație, aici trăiesc muritorii: o aglomerare de întuneric și beznă, iar aici și colo se văd luminițe mici. Aceștia sunt creștinii născuți din nou, din Lumină. *„Voi sunteți o lumină a lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămână ascunsă.*

Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.” (Matei 5.14-15).

Acum observați. Cel rău sau necredinciosul este influențat de dedesubt, de puterile demonice, deoarece există o „trinitate” a iadului, după cum există și o așa zisă „trinitate” a cerului.

Primul lucru pe care-l întâlnești **este tărâmul celor nemântuiți**. Așa este. Acolo S-a dus Isus și a predicat sufletelor din închisoare, celor care nu s-au pocăit în zilele lui Noe. **Urmează demonii și apoi vine iadul**, iar lumea este influențată de puterile demonice prin această trinitate. **Dar creștinii sunt influențați de un alt Duh, de Duhul Sfânt; urmează un alt nivel unde sunt îngerii, iar în cerurile următoare este Dumnezeu. Vedeți? Duhul Sfânt, îngerii și apoi Dumnezeu.** Duhul Sfânt a venit să-i răscumpere pe păcătoși, dar vrăjitoarea ce face? Ea pătrunde pe tărâmul morților.

Păcătosul încetează să mai existe din momentul când pleacă din această viață. El intră într-un loc plin de lanțuri și întuneric, dar creștinul, datorită faptului că Isus a murit pentru el, merge în Prezența lui Dumnezeu. Înțelegeți? El nu mai merge în Paradis, ci direct în Prezența lui Dumnezeu. O, dacă ați putea înțelege! Fiți atenți.

Înainte ca să vină El, oamenii erau prizonieri; erau plini de îndoieli; erau total închiși și nu știau ce să facă, deoarece Satan avea putere asupra lor. Sângele taurilor și al țapilor nu putea îndepărta păcatul, dar a venit Isus și și-a dat însăși Viața Sa, pentru ca Sângele Său să facă ispășirea.

Haideți să privim un mic tablou. Eu pot să-L văd pe Isus venind pe pământ. Măi, ce persoană era! S-a născut după voia lui Dumnezeu și era cunoscut mai dinainte de El; a venit la timpul hotărât de Dumnezeu, în voia lui Dumnezeu și ca să facă voia lui Dumnezeu.

Voi știți că oamenii citesc Biblia ca pe un ziar, dar ea „*este ascunsă de cei înțelepți și pricepuți*”, indiferent câtă școală sau câte seminarii au. Voi nu veți ști niciodată nimic despre Dumnezeu până nu vă îndrăgostiți de El, iar Biblia trebuie citită printre rânduri deoarece este o carte ascunsă.

Când primesc o scrisoare de la doamna Branham și îmi scrie: „Dragă Billy, te iubesc mult și mă gândesc la tine”, eu pot citi printre rânduri chiar dacă aceste cuvinte sunt pe hârtie. Înțeleg mult mai mult decât îmi scrie, pentru că și eu o iubesc pe ea și știu ce vrea să spună.....

...la fel este Biblia. Când Îl iubești pe Dumnezeu, citirea ei devine mai mult decât o poveste; este o scrisoare de dragoste scrisă de Dumnezeu pentru credincios „*descoperită pruncilor*”. Aceasta arată că este o carte tainică.

Haideți să-L luăm de exemplu pe Iov când era în necaz. Dumnezeu a privit în jos și a spus:

„Iată-l pe slujitorul meu Iov. Nu este nimeni atât de credincios ca el.”

„Da”, a răspuns Satan, „pentru că L-ai binecuvântat cu de toate, dar ia dă-l puțin pe mâna mea și te va blestema în față.” Oh, Doamne!

Și astfel, Satan a venit jos și l-a umplut pe Iov de bube. Voi știți cum a suferit, cum i-au fost luate toate bogățiile și copiii și cum a rămas fără nimic.

Odată am predicat despre cartea lui Iov și am insistat asupra ei vreo șase săptămâni, iar la urmă am primit o scrisoare de la o doamnă care-mi scria: „Frate Branham, când ai de gând să-l dai jos pe Iov de pe grămada de cenușă?”

El a stat acolo, în acea stare grea, părăsit de toți. Unii din membrii bisericii l-au acuzat că are păcate ascunse și i-au întors spatele timp de șapte zile. Ce consolare! Ce frați! Dar el a știut că nu era vinovat de asemenea păcate, iar Dumnezeu s-a simțit obligat să-l viziteze și l-a trimis pe Elihu. Aș fi vrut să avem timp să intrăm mai adânc și să vedem ce înseamnă numele Elihu, pentru că el era o umbră, o reprezentare a lui Hristos. Elihu s-a dus și l-a îmbărbătat pe Iov, care a privit apoi la flori și a văzut că nu mor. Sămânța putrezește, floarea se duce și se pare că moare, dar nimic nu este pierdut, pentru că primăvara se ridică din nou la viață. Deși nu se vede nici o tulpină, nici o floare și s-ar părea că nu mai este nimic, undeva există totuși un germen de viață, iar când soarele începe să strălucească, floarea trăiește din nou. Iov a văzut floarea răsărind din nou; a văzut cum natura a revenit din nou la viață, așa că s-a întrebat: „Dar dacă omul se duce în pământ, unde este el?” aceasta era întrebarea care-l frământa, deoarece omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu.

Acum voi încerca să vorbesc atât de clar încât să mă poată înțelege chiar și copiii.

El i-a spus lui Iov: „Iov, vezi tu floarea aceea? Ea nu a păcătuit niciodată, dar omul a păcătuit și s-a despărțit de Dumnezeu. Totuși, într-o zi va veni Unul care se va

pune în spărtură pentru omul păcătos și va face o cale.”

Fiind un proroc, Duhul lui Dumnezeu a venit peste Iov, care s-a ridicat în picioare, s-a scuturat, fiindcă a aflat voia Domnului și a spus: „Știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia...” (Iov 19.25-27). Așa este. Prorocul a văzut venirea Domnului: „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește!”

Cartea lui Iov este cea mai veche carte a Bibliei, iar el a spus: „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește și că va veni pe pământ în zilele din urmă (în ultimii două mii de ani). El va sta pe pământ. Chiar dacă mi s-ar nimici pielea și nu voi mai avea carne, voi reveni la viață, așa cum s-a întâmplat cu acea floare și Îl voi vedea cu ochii mei pe Dumnezeu. Ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.”

Acum observați. Când a murit, Iov a specificat unde să fie îngropat. Vă întrebați de ce?

La mulți ani după Iov a venit Avraam, iar când a murit Sara, Avraam s-a dus exact în locul unde a fost îngropat Iov și a îngropat-o acolo și pe ea. Avraam l-a avut pe Isaac, iar când Isaac a murit, a fost îngropat unde era îngropat și Avraam. Isaac l-a avut pe Iacov, iar acesta a murit în Egipt, dar înainte de a muri, l-a chemat pe fiul său, Iosif, care era un proroc și i-a zis: „Pune-ți mâna pe coapsa mea schiloadă, acolo unde am fost atins de Duhul Sfânt, așa încât de atunci nu am mai umblat ca înainte. Pune mâna acolo și jură-mi pe Dumnezeul părinților noștri că nu vei lăsa trupul meu în locul acesta.” De ce? Nu este scris în Cuvânt, dar ei erau proroci și au văzut dinainte învierea care urma să aibă loc peste veacuri.

Apoi, când Iosif era pe moarte, le-a spus fraților săi: *„Să nu lăsați oasele mele aici...”* (acesta era un simbol spre Hristos). El le-a spus, deci: *„Într-o zi, Dumnezeu vă va scoate de aici, iar atunci să luați și oasele mele cu voi și să le duceți în țara făgăduită.”* De ce? Ei au văzut aceeași vedenie pe care a văzut-o și Iov și au știut de venirea lui Isus. Ei știau că El va veni și că în zilele din urmă va fi o înviere, dar nu în Egipt, ci în Palestina.

Același lucru este și astăzi. Puteți participa la toate slujbele din biserică, la toate evenimentele și petrecerile, dar în ce mă privește, pe mine îngropați-mă în Hristos, pentru că toți cei ce sunt în Hristos vor fi luați de Dumnezeu în înviere. Da, aceasta înseamnă ceva.

„Dar câtă vreme merg la biserică este în ordine, nu-i așa frate Branham?”

„Nu, domnule, deoarece Biblia spune că „Dacă un om nu se naște din nou din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3.5).

Îngropați-mă în Isus Hristos. Lasă-i să-mi zică „holly-roller”, fanatic sau cum vor, căci pe mine nu mă interesează decât să stau cu Isus.

„Căci cei ce sunt în Hristos”, nu cei ce sunt în Egipt; nu cei ce sunt în biserici, ci „cei ce sunt în Hristos, vor fi înviați de Dumnezeu împreună cu El, la înviere.”

Puteți să vă deschideți ochii și să vedeți ce înseamnă aceasta, oameni buni? În Hristos. Și cum ajungem în Hristos? Prin botezul Duhului Sfânt.

Priviți cum a murit Isus, atârnat între cer și pământ, chiar pe lemnul creat de El. Cerurile spuneau: *„Acesta este Fiul lui Dumnezeu”*. Oh, El a murit ca păcătos, dar nu din cauza păcatelor Sale, ci din cauza păcatelor mele și ale tale. Ele L-au dus la cruce. El a murit în absența lui Dumnezeu, deoarece a spus: *„Dumnezeul Meu,*

Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?" Acolo a întrerupt Dumnezeu vedenia pentru că nu suporta să-și vadă Fiul murind.

Stâncile au început să se rostogolească de pe muntele pe care chiar Creatorul murea pe cruce, iar când a văzut aceasta, un soldat roman și-a pus mâna pe inimă și a spus: *„Cu adevărat acesta este Fiul lui Dumnezeu.”*

Iuda Iscarioteanul, bătrânul fățarnic, a aruncat punga cu bani la picioarele lui Caiafa și i-a zis: *„Am vândut sânge nevinovat”*, după care s-a dus și s-a spânzurat. Vrajmașii Lui și toți ceilalți au mărturisit că El era Fiul lui Dumnezeu. Oh, iar în timp ce stătea în fața lui Pilat, gata pentru a fi osândit, pot să-l văd pe paznicul templului sărind de pe cal și alergând să ducă un mesaj la guvernator. Pilat a luat sulul și l-a citit; buzele i s-au albit și genunchii au început să-i tremure.

Haideți să privim peste umărul lui, să vedem ce scrie. Era un mesaj de la soția lui și ea păgână: *„Să nu ai nimic a face cu neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina Lui.”* (Matei 27.19). Când a citit acele rânduri, Pilat a spus: *„Eu sunt nevinovat de sângele acestui neprihănit,”* și s-a spălat pe mâini în fața tuturor, dar acest lucru nu l-a curățit de vină. Nu, acest lucru nu a îndepărtat vina de pe mâinile lui.

Poate spui: *„Nu vreau să am nimic de-a face cu El. Nu mă mai duc la biserică,”* dar aceasta nu îți spală mâinile, frate; Sângele Lui este pe mâinile tale, așa că, ce vei face?

Da, domnule. Ce vei face? Aceasta este întrebarea.

Biblia spune că după moartea Sa, Isus s-a dus și a predicat sufletelor care erau în închisoare și care nu s-au pocăit în zilele lui Noe. Este adevărat că așa spune Biblia? Da, noi știm că așa scrie. Și de ce s-a dus să predice sufletelor din închisoare?

El a intrat pe niște uși, iar eu pot să-L văd pe tărâmul demonilor, acolo unde erau și acele suflete care nu s-au pocăit. Și când a ajuns în locul acela întunecos numit „lanțurile întunericului”, a bătut la ușă, a deschis-o și eu am privit înăuntru. Acolo este o mare mulțime de suflete pierdute, care strigă: fete frumoase și babe zbârcite. O, Doamne, dacă ar mai avea o șansă!

Cerurile mărturiseau că El era Fiul lui Dumnezeu; pământul spunea că El era Fiul lui Dumnezeu; atmosfera spunea că El era Fiul lui Dumnezeu; stelele nu mai străluceau, luna nu-și mai dădea lumina și soarele a apus. Toate mărturiseau într-un glas că El era Fiul lui Dumnezeu.

Și iată că acum S-a dus să predice sufletelor pierdute. Pot să-L aud pe Majestatea Sa cum bate la ușă și spune: „Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Tocmai am murit la Calvar pentru păcătoși. De ce nu l-ați crezut pe Enoh și pe restul prorocilor înaintea zilei când a venit distrugerea prin potop?”

El avea să le mărturisească celor pierduți că era Fiul lui Dumnezeu. Atunci ei au strigat după îndurare, dar El a trebuit să închidă ușa deoarece, prin faptul că refuzaseră îndurarea, au primit judecata. Îl văd mergând jos, în iad, unde erau demonii. A bătut la ușă, iar Diavolul a întrebat:

„Cine-i?”

„Deschide”, a răspuns El. Pot să-l văd pe diavolul cum deschide ușa și-l spune:

„Ai ajuns în sfârșit, nu-i așa?”

„Da,” i-a răspuns Isus.

„În sfârșit am pus mâna pe Tine. Am crezut că Te-am prins atunci când l-am omorât pe Abel; apoi am crezut că Te-am prins când i-am ucis pe proroci; când l-am decapitat pe Ioan, dar abia acum Te am cu adevărat!” Pot să-l aud cum zornăie mulțumit înfricoșătoarele chei ale iadului și ale morții; cheile cu care i-a ținut închiși pe oameni, dar Isus i-a răspuns:

„Eu sunt Fiul Dumnezeului celui viu; sunt Fiul lui Dumnezeu, născut din fecioară. Tu nu mai poți să-i păcălești pe oameni, pentru că sângele Meu este încă proaspăt pe cruce. Am plătit întregul preț pentru fiecare păcătos, așa că sunt liberi. Dă-mi cheile iadului și ale morții!” Amintiți-vă că atunci când a înviat, El avea acele chei. Da, domnilor, El le avea.

„Dă-Mi cheile, căci nu mai ai nici o putere asupra lor. Copiii Mei, cei care cred în Mine, nu se vor mai teme de tine.” Pot să văd cum îl lovește pe diavol peste față, iar după ce-i ia cheile, pleacă în slavă.

Doar un moment, căci acolo mai este un grup; îi văd pe Avraam, pe Sara, pe Iov, pe Isaac și pe mulți alții. Păi, cerurile nu ar fi la fel fără ei. Ei erau în Paradis, dar nu puteau merge în Prezența Tatălui deoarece se aflau sub jertfele de tot; erau neprihăniți, dar păcatul nu le era șters.

Deci Avraam și ceilalți se aflau în Paradis în dimineața aceea și probabil cântau o cântare. Cam pe la două noaptea (timpul de pe pământ), pot să-L văd ajungând la porțile Paradisului. (Fratele Branham bate de cinci ori în amvon).

Când aude bătaia, Avraam spune: „Mă întreb cine poate fi?” și deschide ușa. În clipa următoare spune: „Ei bine, iată-L pe Acela pe care l-am văzut în vedenie.” Îl văd cum se ridică și Daniel și spune: „Și eu îl știu pe Acesta. El este Piatra pe care am văzut-o dezlipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei mâini.” Ezechiel se ridică și el și spune: „Da, El este Acela pe care l-am văzut venind pe nori cu praful sub picioare. Aleluia! O, iată-L! El este!”

Privindu-i, El le spune: „Copii, voi ați murit având o credință bună.”

Iov spune la rândul lui: „Pe Acesta L-am numit Răscumpărătorul meu.”

O, acum nu aveți suficient spațiu pentru mine ca să predic.

„Acesta este Cel pe care Îl numesc Răscumpărătorul meu, deoarece știu că sunt izbăvit chiar acum.” El a trebuit să mărturisească pretutindeni: a mărturisit pe pământ, în iad, sufletelor pierdute și în Paradis. El a spus: „Voi ați fost credincioși, de aceea în dimineața aceasta vom merge sus. Ei au pecetluit trupul Meu acolo, dar acum am un trup diferit.”

Eu nu pot spune ce fel de trup primește un sfânt când moare, dar nu este trupul proslăvit. Nu este un duh, ci e un fel de trup care stă până la înviere.

El le-a spus: „Încă nu am primit proslăvirea, dar vom ieși imediat afară și vom merge sus.” Atunci Sara s-a întors spre Avraam și i-a zis: „Vino, Avraame.” Și toți sfinții aceia s-au adunat în jurul Lui. Se făcea deja ziuă.

Pot să-L aud pe Avraam zicând: „Învățătorule, vrei să mai aștepți puțin? Aș vrea să mai arunc o privire asupra locului unde a fost casa mea.”

„Sigur că da, căci voi fi cu ucenicii Mei timp de patruzeci de zile. Haideți!” Și s-au dus. Steaua dimineții își dădea lumina ei. Îngerul lui Dumnezeu a venit și a rostogolit piatra de pe mormânt, iar Biblia spune că sfinții care au adormit în țărâna pământului, s-au ridicat (Matei 27), au ieșit din morminte și s-au arătat multora.

Acum îl pot auzi pe Caiafa spunând: „Mi s-a spus că acel holly-roller a înviat în

dimineața aceasta din morți. Oare ce se va mai întâmpla acum cu oamenii aceștia, pentru că circulă tot felul de povești.”

Pot să-i văd pe Avraam și pe Sara mergând pe drum ținându-se cu brațele unul în jurul celuilalt, iar Avraam îi spune Sarei: „Îți amintești timpul când stăteam în locul acela? Parcă nu s-a schimbat nimic.” „Da, îmi amintesc”. Văzându-i, Caiafa spune: „Oare cine este perechea aceea? Parcă i-am mai văzut undeva.” Avraam se întoarce spre Sara și-i spune: „Sara, Sara, am fost recunoscuți.” Ei aveau un trup ca al lui Isus, de aceea se puteau face nevăzuți la fel ca El.

Și Caiafa a spus: „Ceva nu este în ordine; nu știu de ce întâmplă.” Oh, Doamne! Și după patruzeci de zile de vizită pe pământ El le-a spus ucenicilor Săi: „Într-o zi ne vom revedea.” Aleluia. Glorie lui Dumnezeu.

Eu pot să-L văd cum S-a ridicat la cer după acea glorioasă zi a învierii, iar Biblia spune că *„El i-a eliberat pe cei captivi și a dat daruri oamenilor.”* Este adevărat?

Pot să-L văd cum se suie la cer, trecând de steaua dimineții; trecând de lună; trecând de soare și ajungând dincolo de arhangheli, în cerul cerurilor. Iată-i ajunși în fața unui palat de fildeș, iar sfinții Vechiului Testament spun: *„Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!”* (Psalmul 24.6).

Vedeți, prorocia lui David trebuia să se împlinească. Iată-L pășind biruitor. Glorie lui Dumnezeu. Acum mă simt ca un holly-roller.

Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic adevărat. El va reveni din nou.

Eu pot să-i aud pe sfinții Vechiului Testament zicând: *„Ridicați-vă porți veșnice să intre Împăratul măririi”* Îngerii priveau mirați spre tronul lui Dumnezeu și au zis: *„Cine este acest Împărat al măririi?”* Așa spune Biblia.

Și sfinții Vechiului Testament răspund: „*Domnul oștirilor, Cel puternic în războaie.*”

Iată-L pe Împărat intrând împreună cu alaiul Său: Biruitorul cel puternic care a rupt perdeaua în două. Îngerul s-a lăsat pe porțile sidefate, iar acestea s-au deschis. Isus Biruitorul a trecut prin Ierusalim cu toți sfinții Vechiului Testament care au crezut în El când au trăit pe pământ. Aleluia. Pot să-L văd mășăluind prin cetate, în timp ce oștirea îngerilor cântă și-I înalță osanale. Sfinții Vechiului Testament și Isus merg drept înainte și ajung în fața Tatălui, iar El spune: „Tată, aceștia sunt cei ce au murit cu o credință bună.”

„Ai lucrat bine, Fiul Meu; vino aici și stai la dreapta Mea până când voi pune orice vrăjmaș la picioarele Tale, căci într-una din zilele acestea voi merge jos la Binghamton, New York.” Aleluia! „Te voi trimite înapoi să-i aduci pe toți cei care au murit în credință.” Amin.

Iată-L pe marele Biruitor stând la dreapta majestății lui Dumnezeu, în Prezența Sa, mijlocind pentru toți aceia care-l acceptă prin credință, iar Dumnezeu Îl trimite pe Duhul Sfânt ca să-i pecetluiască pentru Împărăția Sa.

Un frate baptist mi-a spus odată: „Predicatorule, ce altceva poate face un om înainte să creadă?”

„Ai primit Duhul Sfânt de când ai crezut? Tu m-ai învățat că L-am primit, dar Pavel i-a întrebat pe bapțiștii din Efes: „*Ați primit voi Duhul Sfânt **de când** ați crezut?*” – Fapte 19.2 (traducere din engleză).

„Frate Branham, ce s-a întâmplat cu tine?”

„Mi s-au deschis ochii”, i-am răspuns.

„Atunci vreau să te întreb ceva”, a spus el, „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și

asta i s-a socotit neprihănire.”

„Așa este”, am răspuns, „dar ce a făcut Avraam în continuare? A crezut, dar Dumnezeu i-a dat pecetea tăierii împrejur ca o confirmare că i-a primit credința. **Biblia spune că noi suntem pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Astfel, dacă spui că ai crezut, dar Dumnezeu nu ți-a dat Duhul Sfânt, înseamnă că El nu ți-a confirmat credința.** Amin.

Efeseni 4.30 spune: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt cu care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”*

Fraților, dacă nu ați primit Duhul Sfânt când ați crezut, înseamnă că Dumnezeu nu v-a recunoscut încă credința. Așa este.

Deci noi suntem pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu până la revenirea lui Isus. Sângele a fost dat și este pentru oricine vrea să-L primească, iar Duhul Sfânt stă în seara aceasta ca un Martor, purtând mărturia slujbei lui Isus Hristos. Se fac semne și minuni și Evanghelia este propovăduită. Totul se întâmplă conform Cuvântului lui Dumnezeu și anunță venirea Sa. Nu ați vrea să mergeți și voi când va veni El?

Dacă sunteți botezați cu Duhul Sfânt și pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu, nu vă rămâne decât să stați liniștiți în siguranță. Dacă rămâneți în Biserica Dumnezeului celui viu veți merge în înviere. Trebuie să mergeți. Da, domnilor. Când spun aceasta, nu mă refer la organizația „Biserica lui Dumnezeu”, ci la faptul că există o singură Biserică, în care sunt cei născuți din nou.

Eu am trăit timp de 45 de ani în familia Branham, dar ei nu m-au rugat niciodată să ader la familia lor, ci m-am născut în ea; m-am născut un Branham. Tot așa ajungem și în Biserica Dumnezeului celui viu: noi suntem născuți prin Duhul Sfânt. Indiferent ce ar fi acel om: metodist, baptist, catolic sau prezbiterian, oricine vrea, poate fi născut în trupul lui Hristos prin botezul cu Duhul Sfânt.

1 Corinteni 12.13, ne spune că „*printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup*” și devenim mădularele acelui trup.

Dacă în seara aceasta nu ești un mădular al acestui trup, fie ca Domnul să te ajute să devii în timp ce ne vom ruga.

Tată, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău care este Adevărul. Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt care este Cuvântul viu, manifestând binecuvântările divine pe care Atotputernicul Dumnezeu le-a făgăduit pentru noi.

Doamne Isuse, noi am văzut că ai fost zămislit de la Duhul Sfânt, aici pe pământ. El S-a înfășurat într-o celulă de sânge care a fost ruptă apoi la Calvar. Nici un om nu a putut să-l ia Viața, deoarece Și-a dat-o de bună voie. Celula de sânge a fost ruptă pentru ca Duhul să poată fi eliberat din sânge și să intre din nou în trup, în sânge. Din trupul Lui a ieșit apă, sânge și Duh, exact ca la o naștere firească: apă, sânge și duh.

Tată, în seara aceasta Te rog să Te înduri și dacă este cineva care nu este încă în trupul lui Hristos, ca un credincios deplin, pecetluit și recunoscut de Tatăl Dumnezeu, aceasta să fie seara în care să-L primească. Îndură-Te, Doamne, pentru că o cerem în Numele Tău.

Să cânte muzica în timp ce aveți capetele plecate.

Dacă în seara aceasta nu ești un credincios și nu ai fost încă născut din nou sau ești fără Hristos, fără Dumnezeu și fără nădejde să știi că dacă vei muri în starea aceasta, vei fi pierdut. Nu vrei să ridici mâna și să spui: „Frate Branham, roagă-te și pentru mine în seara aceasta, pentru că sunt pierdut și am nevoie de Hristos.”?

Vreți să ridicați mâna? Eu nu sunt judecătorul vostru, știți aceasta, ci vă întreb doar

dacă vreți să ridicați mâna. Asta-i bine. Mai este și altcineva?

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Fie ca Domnul să te binecuvânteze și să te mântuiască. Mai este cineva care vrea să ridice mâna? A ridicat mâna încă un bărbat. Dacă mai este cineva care nu este creștin dar dorește să fie, să spună: „O, Dumnezeule, ai milă de mine, căci cred propovăduirea Cuvântului; cred că Viața veșnică este să cred în Domnul Isus Hristos și pentru că doresc să fiu mântuit îmi ridic chiar acum mâna.”

Vreți să ridicați mâna? În clipa aceasta mă adresez păcătoșilor. Spuneți doar: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham, în timp ce te rogi, căci sunt un păcătos și am nevoie de Hristos.” Ați vrea să ridicați mâna?

Acum sunt două mâini ridicate. Poate mai sunt și alții care doresc s-o facă. Acolo este o fetiță care a ridicat mâna, deci acum sunt trei.

Oh, frate și soră, dacă ați putea realiza că aceasta este cea mai bună ofertă ce vi se poate face!

Dacă v-aș spune că am o pilulă care o dată luată vă prelungește viața cu o sută de ani, păstrându-vă tot tineri? Păi, cred că s-ar înghesui atât de mulți oameni aici, că nu v-aș putea împrăștia! Dar nu am o asemenea pilulă, ci am ceva mult mai bun decât atât: am ceva ce vă poate da Viața veșnică și nu doar pentru o sută de ani, ci pentru milioane de ani care vor veni; ceva ce vă face să nu muriți niciodată: *„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Prietene păcătos, nu vrei să ridici mâna spre Făcătorul Tău și să spui: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul.”?

Au fost trei mâini ridicate. În ordine. Nu doriți Viața veșnică? Vă aparține. Mai este cineva care L-a acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal, dar nu a fost născut din nou și are cu adevărat nevoie de botezul Duhului Sfânt? Ați vrea să ridicați mâna și să spuneți: „Dumnezeule, ai milă de mine, căci doresc să-mi recunoști credința și să-mi dai botezul Duhului Sfânt.”?

Dumnezeu să te binecuvânteze. Și pe tine. Iată, sunt deja două, trei, patru, cinci mâini ridicate. Da, mai sunt și alte mâini care s-au ridicat pentru aceasta. Dumnezeu să vă dea ceea ce cereți, iubiți prieteni. În timp ce ne plecăm capetele, rugăciunea mea este ca Dumnezeu să-i salveze pe cei păcătoși.

Iubitule Tată ceresc, s-au ridicat trei mâini din care una este a unui copil, iar Tu ai spus: *„Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei,”* de aceea Te rog, Dumnezeule, să-i salvezi chiar acum pe acești oameni și să lași ca pacea Ta să vină peste ei chiar în locul unde se află. Îndură-Te, Doamne.

Tu ai spus că *„nici un om nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl”*, gândirea lor nu se poate schimba și Diavolul îi atrage departe, dar Duhul Sfânt este aici și le vorbește plin de iubire. Ei și-au dat seama că sunt greșiți și de aceea și-au ridicat mâna, nu spre mine, ci spre Tine, Doamne, ca să-Ți aduci aminte că sunt păcătoși și să-i salvezi de dragul lui Hristos.

Dă-le aceasta, Doamne. Mulți dintre ei și-au ridicat mâinile fiindcă au nevoie de botezul Duhului Sfânt, de aceea, îndură-Te și dă-li-l.

Fiind o seară obișnuită de sâmbătă, Te rog să îngădui ca acesta să fie timpul când le vei da binecuvântarea pe care ai dat-o și de Rusalii. Fie ca vâjâitul ca de vânt să vină din cer și să umple sufletele lor, la maxim, cu o pace și o bucurie care întrece orice înțelegere. Dă-le aceasta, Tată, pentru că Te rog ca slujitor umil al Tău, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta am spus ceva care a fost puțin ciudat. Peste câteva minute voi face chemarea la altar, de aceea vă rog să rămâneți respectuoși și liniștiți.

Când am cutreierat țara am încercat să fac ceva: am dat mâna cu oamenii ca să am părtășie cu ei și am făcut tot ce am putut deoarece în timpul serviciului de vindecare ungera vine peste mine și pur și simplu nu pot...

Orice persoană pe care o întâlnesc înseamnă o vedenie, de aceea încerc să stau la distanță cât pot, dar îmi dau seama că nu sunt un predicator bun ca să țin singur adunările.

Slujba mea este de vindecare și cu voia lui Dumnezeu vom începe mâine seară la șase și jumătate sau la șapte, când vor fi împărțite numerele de rugăciune. Voi începe să postesc chiar din seara aceasta și cred că Domnul Isus Hristos va aduce ungera Îngerului lui Dumnezeu peste mine.

Dacă nu pot avea o influență în predicarea Evangheliei, pe care o cred, mă voi ruga pentru copiii bolnavi ai lui Dumnezeu, așa că mâine seară vom avea un serviciu de vindecare, iar mâine după-amiază, la școala duminicală, aș vrea să predic despre tema: „De ce „Cel ce sunt”, este „ ceea ce sunt.” Să veniți cu toții.

Poate serviciul bisericilor voastre se va termina. New-York-ul are nevoie de o zguduitură, dar eu nu am abilitatea unui predicator ca să fac aceasta. Știu că sunt ca o roată de rezervă, dar Tatăl ceresc este mai mult decât în stare s-o facă, iar eu mă încred în El pentru aceasta.

Știu ca felul meu incorect de a demonstra ceva și exprimarea slabă pe care o am, nu vă poate influența pe voi, oamenii educați și inteligenți, dar știu despre ce vorbesc. Cunosc Puterea lui Dumnezeu și știu că El este, iar dacă vrea, poate să se manifeste printr-un dar divin. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne vom pleca din nou capetele.

Doamne, poate am încercat să fug de serviciul de rugăciune. Aici stă întinsă pe targă o femeie, iar mai încolo se află un bărbat într-un scaun cu rotile. Prin toată sala sunt oameni bolnavi și paralizați, iar în timp ce privesc spre ei, Îngerul lui Dumnezeu stă pe aproape. O, Dumnezeule, ai milă! Te rog să-i vindeci pe fiecare dintre ei, astfel încât să plece din clădire pe deplin sănătoși. Îndură-Te, Te rog.

O, Dumnezeule, salvează-i pe cei pierduți, pentru că orice suflet care vine la Hristos trebuie să realizeze ce înseamnă aceasta: că are viața veșnică, iar dacă rămâne pe corabie va fi salvat. Îngăduie ca toți cei care au ridicat mâinile în seara aceasta să primească Duhul Sfânt; să nu iasă pe ușa aceasta până nu sunt umpluți cu Puterea care a venit de Rusalii.

O, Atotputernicule Dumnezeu, Tu, Cel care iubești sufletele oamenilor; Cel care L-ai dat pe singurul Tău Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă Viața veșnică, revarsă-Ti dragostea peste fiecare inimă, Doamne, și pecetluiește-i în Împărăția lui Dumnezeu.

Ascultă rugăciunea slujitorului Tău nevrednic, Doamne, în timp ce mijlocesc pentru acești oameni; pentru acești muritori care știu că trebuie să fie născuți din nou. Fie ca ei să primească în seara aceasta ceea ce cer, în Numele lui Isus.

În timp ce stați cu capetele plecate, vreau să-i întreb pe cei păcătoși, care au ridicat mâna, dacă vor să pășească la acest altar și să spună: „Vreau să-l accept pe Hristos ca Mântuitor personal.”

În timp ce vom cânta o cântare, cei ce doresc, să pășească în față. Dacă El îmi va asculta rugăciunea și va deschide ochii orbilor, va învia morții și îi va ridica pe cei bolnavi așa cum s-a întâmplat cu kongresmanul Upshaw sau cu regele George al Angliei, cu Gustav al Suediei și cu mulți alții, veți crede? Dacă Dumnezeu a ascultat rugăciunile mele pentru atâtea mii de oameni și i-a ridicat, nu va asculta și rugăciunea făcută pentru sufletele pierdute? Cu siguranță că da.

Vă invit să veniți în Numele Domnului Isus.

Până vor veni, să cântăm o cântare. (un frate anunță: „Este un izvor umplut cu sânge.”).

Ce cântare minunată și ce timp potrivit pentru ea.

Acolo este un izvor umplut cu sânge,

Tras din venele lui Emanuel

Unde păcătoșii se cufundă

Și petele păcatului, toate pier,

Iar cei păcătoși se bucură văzând

Izvorul în timpul lor,

Unde, oricât de murdar ar fi

Păcatele sunt spălate.

N-ați vrea să veniți la acest izvor pregătit pentru voi? Haideți să cântăm

Ce mai aștepti, prietene păcătos? De ce nu vii acum? Nu uitați că într-o zi ne vom întâlni cu toții în prezența lui Isus Hristos, și atunci, seara aceasta vă va fi arătată pe marele ecran al timpului. Vă veți vedea unde stați acum și pe mine încercând să stau între cei vii și cei morți.

Prieteni, eu vă chem la Hristos, nu vreți să veniți? Vă spun încă o dată că nu eu sunt răspunzător, ci voi, cei care știți că sunteți păcătoși, fără Hristos, fără Dumnezeu și fără nădejde. Ce vei face, prietene, dacă Dumnezeu îți va chema sufletul în seara aceasta? Ce vei da în schimb? Nu vrei să vii, prietene păcătos, în timp ce vom cânta încă un vers de cântare?

Nădăjduiesc că Dumnezeu îți va da curaj să vii, prietene. Eu nu mai insist, pentru că dacă nu te poate mișca Duhul Sfânt, eforturile mele sunt zadarnice.

Gândiți-vă că sunt oameni care nu primesc niciodată chemarea, iar Iuda spune despre ei: *„acești oameni au fost hotărâți mai dinainte pentru osândă.”*

Isus, la rândul Său, a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras de Tatăl care M-a trimis...Și tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine...”* (Ioan 5.44,37).

Dumnezeu este destul de îndurător ca să bată la ușa inimii tale în seara aceasta. Oare ești chiar atât de nebun încât să-L refuzi? Poți spune: „Nu Te vreau, pleacă!”? Este foarte periculos.

Oh, sunt atât de mulți oameni care strigă în iad, iar dacă am putea merge să deschidem poarta, nu ar fi nevoie de prea multe chemări la altar. Ei strigă și se cațără unul pe altul, pentru o șansă cât de mică, dar au trecut de perdea; sunt dincolo, dincolo de îndurare. Este prea târziu; sunt pierduți pentru totdeauna și nu vor mai putea fi răscumpărați niciodată. Ei au avut aceeași șansă ca și voi și mă gândesc că nu ați vrea să schimbați locul cu ei, nu-i așa? Atunci de ce nu ocupați chiar acum un loc la dreapta lui Hristos; să locuiți cu El în locurile cerești, împreună

cu sfinții și să răscumpărați timpul, ca să trăiți binecuvântați în veci?

Voi care nu aveți încă botezul cu Duhul Sfânt, nu ați vrea să veniți în timp ce vom cânta? Haideți să ne ridicăm în timp ce vom cânta, iar cei ce doresc botezul cu Duhul Sfânt să pășească în față pentru rugăciune. (Adunarea cântă).

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Uitați-vă în jurul altarului. Tineri și oameni de tot felul vin jos la altar. Lacrimile le curg pe obraji și așteaptă să-L primească pe Hristos. Femei și bărbați în vârstă se întorc spre veșnicie, căci nu mai este mult până când porțile se vor deschide și ei vor intra pe ele.

Ei sunt la altar, dorind să fie născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu. Poate este cineva căzut care ar vrea să spună: „Frate predicator, Dumnezeu știe că am nevoie de Hristos. Iată-mă, vin!” O, da. Eu cred că puteți aluneca.

Dacă sunteți căzuți, puteți veni și voi să ocupați un loc. Spuneți: „Dumnezeule, vreau să reînnoiesc părtășia cu Tine”, și El nu vă dă afară.

Fiul risipitor a fost căzut, dar tatăl lui a fost mai mult decât bucuros să-l primească înapoi. El vă așteaptă și pe voi în seara aceasta, nu vreți să veniți? Nu vreți să veniți în timp ce vom cânta încă un vers de cântare?

Cei ce ați alunecat și cei care căutați Duhul Sfânt, vreți să pășiți în față? Iertați-mă pentru că vă țin atât de mult, dar gândiți-vă, fraților, ce înseamnă veșnicia. Gândiți-vă la aceasta și voi metodiștilor și voi baptiștilor, căci părinții voștri au predicat și au crezut aceasta cu ani în urmă.

Când Wesley și Asbury au trecut pe aici, au închiriat școli și au căzut sub Puterea lui Dumnezeu, rămânând așa până dimineața. A fost nevoie să se toarne apă pe ei și să li se facă vânt până își reveneau, dar voi v-ați înțepenit gâturile și v-ați

Îndepărtat din cauză că v-ați bazat mai mult pe teologie și pe doctrine decât pe Duhul Sfânt.

Noi nu vă cerem să aderați la biserică, ci vă rugăm să veniți și să intrați în Hristos; să fiți născuți din nou. Mergeți la orice biserică doriți, dar intrați în Hristos. Asta-i tot.

Noi dorim să fiți în ordine cu Dumnezeu. Voi sunteți frații și surorile mele și vă iubesc cu o dragoste sfântă, de aceea trebuie să vă spun că dacă nu sunteți născuți din nou, veți pieri împreună cu restul lumii. Atunci toate eforturile pe care le faceți sunt în zadar; nimeni nu va ține cont de ele, ci vi se va spune: *„Depărtați-vă de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii; niciodată nu v-am cunoscut!”*

Chiar nu vreți să veniți în timp ce mai cântăm? Haideți și îngenuncheați lângă ceilalți, pentru că Dumnezeu vă mai dă o șansă. (Adunarea cântă).

Aș vrea să-i întreb pe păstorii care sunt aici și care cred în nașterea din nou, dacă vor să vină aici și să stea împreună cu mine la altar, ca să ne rugăm împreună pentru oamenii aceștia ca să primească Duhul Sfânt. Mulți dintre voi sunteți deja născuți din nou și ați primit Duhul Sfânt, iar eu Îi sunt recunoscător pentru aceasta.

Copiii care au venit la altar Îl caută pe Dumnezeu, de aceea, dacă este vreun lucrător din altă biserică, cineva care dorește să vină să îngenuncheze alături de noi, este poftit aici.

Frate Smith, aș vrea să vii să stai aici lângă mine. Câți din audiență sunt interesați ca acești oameni să primească Duhul Sfânt? Ridicați mâna.

Acum mă voi ruga, dar înainte de aceasta voi spune ceva acestor copii care au îngenuncheat aici, pe deplin predați Atotputernicului Dumnezeu. Să știți că îngerii

lui Dumnezeu se bucură în cer și privesc jos. Diavolii încearcă să biruiască, dar Dumnezeu îi va birui.

Cel care v-a îndemnat să veniți aici, la acest altar, stă în seara aceasta aici mai mult decât Biruitor, căci El este Cel care a rupt perdeaua în două.

În jurul vostru s-au adunat bărbați și femei umpluți cu Duhul Sfânt. Ei și-au pus mâinile peste voi și ne vom ruga împreună.

Fiți hotărâți! Voi nu puteți fi biruiți pentru că sunteți copiii lui Dumnezeu, iar El a făgăduit botezul cu Duhul Sfânt pentru fiecare credincios. Dumnezeu vrea să vi-L dea în seara aceasta mai mult decât doriți voi să-L primiți.

Să nu încercați să-I spuneți Domnului cum ați vrea să-L primiți. Voi doriți Ceva în care să vă ancorați inima și sufletul, astfel ca toate îndoielile și teama să plece, iar clopotele bucuriei, ale cerului, să sune în sufletul vostru.

Acum, înainte de a începe rugăciunea, aș vrea să vă rog, pe voi, predicatorilor, să veniți și să vă puneți mâinile peste ei.

Scumpul nostru Tată ceresc, acum când această biserică s-a plecat în rugăciune, știm că îngerii lui Dumnezeu au tăbărât în jur, deoarece în locul acesta sunt mulți care se încred în Tine și Te iubesc.

Acești copii scumpi, care au venit la altar, au făcut-o cu inimile predate ca să primească Duhul Sfânt. Fie ca El să cadă cu Putere mare și să treacă peste acest altar ca un vâjâit de vânt; să treacă peste fiecare suflet, astfel ca ei să se ridice cu Isus în înviere, mărturisind despre binecuvântările lui Dumnezeu. Dă-ne aceasta, Tată.

Binecuvântează-i în timp ce te așteaptă și îngăduie ca Duhul Sfânt să se miște și să le dea ceea ce cer, pentru că Te rugăm aceasta în Numele Fiului Tău, Domnul Isus.

Frate, te rog să vii aici și să continui rugăciunea în timp ce îi vom preda Domnului.

Doamne, acum mă rog pentru doamna aceasta micuță, ca să fie umplută cu Duhul Sfânt.

Toți sfinții din clădire se roagă pentru aceasta.

Fiecare din voi să stea în rugăciune, căci Dumnezeu v-a dat biruință. Credeți din toată inima că Dumnezeu va turna Duhul Sfânt peste voi. El a făgăduit aceasta și ca urmare, vă aparține.

Voi aveți carnetul de cecuri, în mână, cu Numele lui Isus semnat pe fiecare filă. Este al vostru, iar dacă credeți, Dumnezeu este obligat să vi-l trimită.

Rugați-vă în Numele lui Isus, în timp ce-mi voi pune mâinile peste ei.

- Amin -